

Leo Trotskij

De spanska kommunisternas tio budord

15 april 1931

1. Monarkin har förlorat makten, men hoppas vinna den tillbaka. De besuttna klasserna sitter fortfarande fast i sadeln. Det republikanska och socialistiska blocket har använt den republikanska omvälvningen för att undvika att massorna väljer den socialistiska revolutionens väg. Lita inte på tomt prat! Det som krävs är handling! För det första: häkta den gamla regimens mest framstående ledare och anhängare! Konfiskera den egendom som tillhör monarkin och dess mest komprometterade hantlangare! Beväpna arbetarna!
2. Med stöd av republikanerna och socialisterna kommer regeringen att med alla medel försöka utvidga sin bas åt höger, i riktning mot storbourgeoisin, och göra eftergifter för att neutralisera kyrkan. Regeringen är en utsugarregering som inrättats för att skydda utsugarna mot de utsugna. Proletariatet står i oförsonlig opposition till regeringen som består av borgarklassens "socialistiska" och republikanska agenter.
3. Socialisternas deltagande i makten innebär att det kommer att bli vanligare med våldsamma sammanstötningar mellan arbetarna och de socialistiska ledarna. Detta faktum öppnar stora möjligheter för en revolutionär enhetsfrontspolitik. Varje strejk, varje demonstration, varje närmande mellan arbetarna och soldaterna, varje steg som massorna tar mot en verklig demokratisering av landet kommer att stöta på motstånd från de socialistiska ledarna som företrädare för "lag och ordning". Därför är det särskilt viktigt för de kommunistiska arbetarna att delta i enhetsfronten med de socialistiska, syndikalistiska och politiskt obundna arbetarna och att dra med dessa under sin egen ledning.
4. De kommunistiska arbetarna utgör idag en liten minoritet i landet. De kan inte på ett omedelbart sätt aspirera på makten. För närvarande kan de inte ställa sig den praktiska uppgiften att störta den republikanska-socialistiska regeringen. Varje försök i denna riktning skulle vara ett katastrofalt äventyr. Massan av arbetare, soldater och bönder måste gå igenom stadiet med illusioner om den socialistiska republiken, för att ännu mer radikalt och definitivt bli av med dessa illusioner. Inte luras av fraser, se fakta rakt i ögonen, envist förbereda den andra revolutionen, den proletära revolutionen.
5. Under den nuvarande perioden består kommunisternas uppgift i att vinna majoriteten av arbetarna, soldaterna, bönderna. Hur kan detta ske? Genom att bedriva agitation, genom att skola kadrer, genom att "tålmodigt förklara" (Lenin), genom att organisera. Allt detta på grundval av massornas egna erfarenheter och kommunisternas aktiva deltagande i en bred och djärv enhetsfrontspolitik.
6. Kommunisterna tar inte något steg, med det republikanska-socialistiska blocket eller någon del av detta, som antingen direkt eller indirekt kan begränsa eller försvaga kritikfriheten och den kommunistiska agitationen. Överallt kommer kommunisterna att oförtröttligt förklara för folkets massor att de kommer att stå i främsta ledet i kampen mot alla former av monarkisk kontrarevolution, men att denna kamp inte kräver någon allians med republikanerna och socialisterna, vars politik oundvikligen kommer baseras på eftergifter till reaktionen och tenderar att skyla över dess intriger.
7. Kommunisterna för fram de mest radikala demokratiska slagorden, fullständig frihet för proletära organisationer, frihet för lokalt självstyre, valbarhet för folket till alla poster, rösträtt för män och kvinnor från 18 års ålder, etc., skapandet av en arbetarmilis och senare av en bondemilis. Konfiskering av den kungafamiljens egendom och den kyrkliga egendomen till

förmån för folket, i första hand för de arbetslösa, för fattigbönderna, och för att förbättra soldaternas villkor. Fullständig åtskillnad mellan kyrka och stat.

Alla medborgerliga och politiska rättigheter skall tillerkännas soldaterna. Val av officerare i armén. Soldaten är inte en folkets bödel, inte en väpnad legosoldat åt de rika, inte heller en proletär, utan en revolutionär medborgare, arbetarnas och böndernas broder.

8. Proletariatets centrala paroll är den för *arbetarsovjet*. Denna paroll måste outröttligt och ständigt föras fram och populariseras och vid första tillfället måste vi övergå till att förverkliga den. Arbetarsovjet betyder inte omedelbar kamp om makten. Detta är förvisso målet, men det kan massorna endast uppnå genom sina egna erfarenheter och med hjälp av kommunisternas upplysningsarbete. I dag innebär arbetarsovjet att föra samman proletariatets spridda styrkor, kämpa för arbetarklassens enhet, för dess självständighet. Arbetarsovjeterna tar upp frågor om strejkkor, att försörja arbetslösa, skapa förbindelser med soldaterna i syfte att avvärja blodiga sammanstötningar med dem, upprätta förbindelser mellan stad och land för att upprätta alliansen mellan arbetarna och fattigbönderna. Arbetarsovjet inkluderar representanter för de väpnade styrkorna. Det är endast på detta sätt som sovjeten kommer att bli ett organ för det proletära upproret och senare maktorgan.

9. Kommunisterna måste omedelbart utarbeta ett revolutionärt jordprogram. Grunden för detta måste vara konfiskering av de rika och privilegierade klassernas, utsugarnas, egendomar, först och främst den kungafamiljens och kyrkans, till förmån för fattigbönderna och soldaterna. Detta program måste konkret anpassas till de olika landsdelarna. I varje provins, som var och en har sina egna ekonomiska och historiska särdrag, måste det upprättas en kommission som utarbetar ett konkret jordprogram, i nära samarbete med regionens revolutionära bönder. Vi måste lyssna på böndernas röst, för att kunna formulera det på ett klart och korrekt sätt.

10. De så kallade vänstersocialisterna (bland vilka det finns ärliga arbetare) kommer att inbjuda kommunisterna att bilda ett block och t o m slå samman organisationerna. På detta bör kommunisterna svara: "I arbetarklassens intresse och för att lösa de konkreta uppgifterna är vi beredda att arbeta tillsammans med varje grupp, varje proletär organisation. För detta ändamål föreslår vi att det skapas sovjet. I dessa sovjet kommer arbetarrepresentanter, som tillhör olika partier, att diskutera alla dagsaktuella frågor och alla omedelbara uppgifter. Med tanke på det gemensamma arbetet är arbetarsovjeten den mest naturliga, den mest öppna, den mest ärliga och sunda formen för denna allians. I arbetarsovjeten framlägger vi kommunisterna våra paroller och våra förslag till lösningar, och vi kommer att försöka övertyga arbetarna om riktigheten i vår kurs. I arbetarsovjeten måste varje grupp ha fullständig frihet att kritisera. I kampen för de praktiska uppgifter som sovjeten beslutar om, kommer vi kommunisterna alltid att stå i främsta ledet." Det är den samarbetsform som vi kommunisterna broderligt föreslår de socialistiska, syndikalistiska och politiskt obundna arbetarna.

Genom att säkra enheten i de egna leden, kommer kommunisterna att vinna proletariatets och den stora majoriteten av fattigböndernas förtroende, och med sin väpnade arm kommer de att gripa makten och öppna den socialistiska revolutionens era.

Kadikoy

April 5, 1931

Översättning: *Martin Fahlgren*